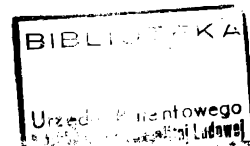

12 sierpnia 1930 r.

B65d 45/434

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 2474.

Kl. 81 c 3.

Hermann Schmidt
(Torgau, Niemcy).

Zamknięcie do skrzyń.

Zgłoszono 4 lutego 1920 r.

Udzielono 13 lipca 1925 r.

Pierwszeństwo: 26 lutego 1919 r. (Niemcy).

Istotę wynalazku stanowi zamknięcie do skrzyń, przeznaczonych do opakowania towaru, wyróżniające się tem, że daje się stosować do każdej skrzyni i zapewnia trwałość użytkowania, ponieważ przy stosowaniu takiego zamknięcia można zamykać i otwierać skrzynie bez uszkodzenia zawartości i bez pomocy narzędzi.

Zamknięcie to daje się zabezpieczyć od przypadkowego otwarcia, przyczem usztywnia skrzynię i ochrania od rozsypiania podczas przewozu.

Zamknięcie polega na zmocowaniu skrzyni paskami metalowymi (bednarką), których końce łączą się dźwigniami na kłódkę. Dźwignia naciąga odpowiednio paski, które dokładnie przylegają do

skrzyni, i zabezpiecza od niepowołanego otwarcia.

Rysunek przedstawia dwa przykłady wykonania.

Zamknięcie uskutecznia się zapomocą korytka *a*, z którym połączony jest koniec paska metalowego *b*.

Po drugiej stronie korytka na bokach *a*¹ są wykroje *d*, w które założyć należy dźwignię *g*, z czopami *h*, która również ma kształt korytka. Ścianki *g*¹ korytka utrzymują sworzeń *i*, do którego przymocowany zostaje drugi koniec paska *b*.

Układ sworzni *i* w stosunku do czopów *h* wybrany zostaje w ten sposób, żeby powstające przy docisku dźwigni *g* wdół w pasku *b* napięcie zabezpieczało

zamknięcie połączenia, jak i jego otwarcie.

Do zupełnego zabezpieczenia służy kłódka, założona przez ucho k , przetknięte przez otwór m dźwigni. Można również w ściankach a^1 i g^1 przebić otwory n , n^1 , które zabezpiecza się plombami.

Następnie można zaopatrzyć korytko a czopem o , obracany specjalnym kłuczem i posiadającym poprzeczkę p , umieszczoną pod korytkiem a , przetkniętą przez szczelinę s korytka a i dającą się ustawić wpoprzek szczeliny (fig. 2 i 3).

Ponieważ korytka a i g są luźne możemy przeto pasek metalowy zdjąć całkowicie albo odchylić go o tyle, żeby wieko skrzynki oswobodzić. Szereg wykrojów d pozwala na uwzględnienie nieuniknionych różnic w wymiarach skrzyń.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamknięcie do skrzyń, znamienne tem, że składa się z pasków metalowych i

umieszczonych na ich końcach odrębnych części zamknięcia (a i g), złączonych przez zaczepienie czopów (h) w wykrojach (d) i naciąganych przez dosunięcie dźwigni (g) do korytka (a).

2. Zamknięcie do skrzyń według zastrz. 1, znamienne tem, że obie części zamknięcia mają kształt korytka.

3. Zamknięcie do skrzyń według zastrz. 2, znamienne tem, że ogniwa (a^1 i g^1) posiadają otwory (n , n^1), służące do zabezpieczenia zamknięcia plombą.

4. Zamknięcie według zastrz. 1, znamienne tem, że otwór (m) dźwigni (g) obejmuje ucho (k) części dolnej.

5. Zamknięcie według zastrz. 1, znamienne tem, że dźwignia (g) jest zaopatrzona w obracany przy pomocy kłucza czop (o), posiadający poprzeczkę (p), przesuwającą się przez szczelinę (s).

Hermann Schmidt.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

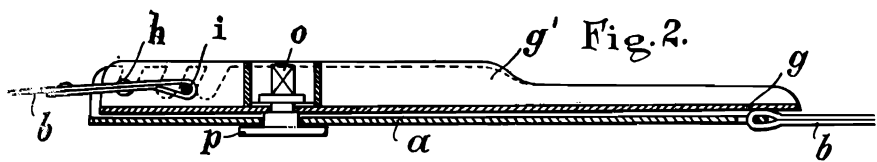

Fig. 2.

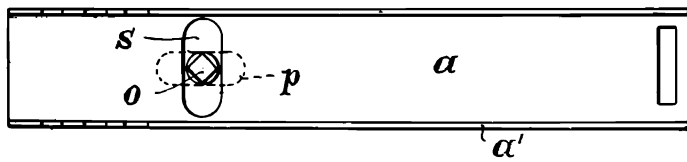

Fig. 3.

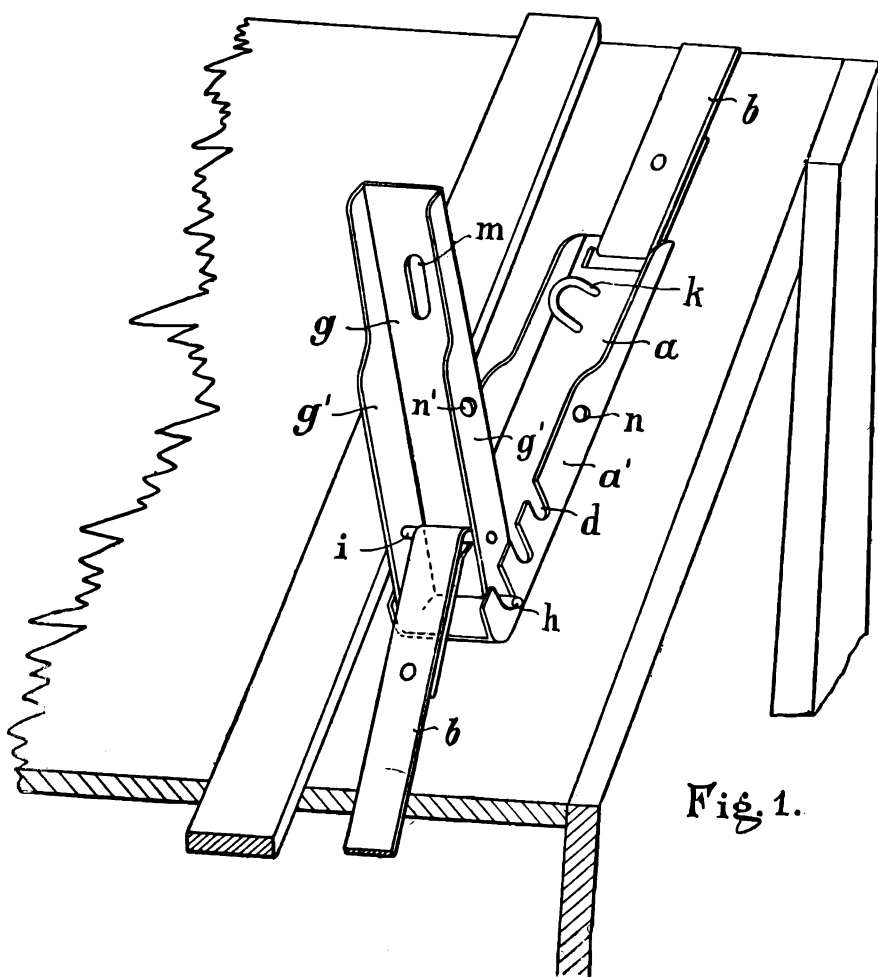

Fig. 1.